N° 1841.

ARNHEMSCHE COURANT.

(De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal 'sweeks wordt uitgegeven, en wel op *Zondag*, *Dingsdag*, *Woensdag*, *Donderdag* en *Zaturdag*, is *f*. 5, in de drie maanden. —)

WOENSDAG 24 MAART.

(De prijs der Advertentiën is, van *een* tot *vijf* regels *f* 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.)

Buitenlandsche berigten.

TURKIJE.

Konstantinopel, 24 *febr*. Met spanning wacht men hier tijdingen uit Alexandrië, en koestert vooral bezorgdheid, omdat de ministers der twee Duitsche mogendheden alhier eene zekere terughouding laten blijken, die hunne afkeuring van den onlangs naar Egypte gezonden firman duidelijk te kennen geeft. Daarentegen merkt men tusschen lord *Ponsonby* en den heer *v. Titoff* eene veel inniger verstandhouding dan sedert den Griekschen opstand ooit tusschen eenen Engelschen en Russischen gezant plaats vond. (*Allg. Zeit.*)

RUSLAND en POLEN.

St. Petersburg, 13 *maart*. Den 7den dezer heeft de algemeene vergadering der deelnemers van de stoombootmaatschappij tusschen Petersburg en Lubeck plaats gehad. Het getal der reizigers, die met 5 [illegible] 1840 van deze stoombooten bediend, bedroeg 2800. De netto winst der onderneming beliep in het vorige jaar 72,447 roebels 9 kopek zilver, zoodat, na aftrek van een reserve kapitaal van [illegible] roebels 9 kopek, voor iedere actie een dividend van 13 roebels (in 1839 deelde men 14 roebels uit) kon worden gegeven. (*Pr. St. Z.*)

PRUISSEN.

Braunsberg, 13 *maart*. Drie dagen geleden heeft onze directeur van justitie, *Dullo* aan den moordenaar *Kühnapfel* zijn vonnis voorgelezen, luidende dat hij te Franenburg levend zal worden geradbraakt, en wel van onderen af. Op de vraag van den heer *Dullo*, of hij niet appelleren of de genade des konings inroepen wilde, antwoordde hij: »o neen! ik heb dikwijls kiespijn gehad, meer zal het radbraken wel niet te beduiden hebben." Sinds eenige weken duldt hij het dagelijksch bezoek van den vicarius *Breuer*, bejegent hem beleefd, doch na deszelfs vertrek lacht hij over »den paap;" aan bekeering denkt hij ook nu nog niet. Onder deze omstandigheden zal de executie wel spoedig volgen. (*Westp. Merk.*)

ENGELAND.

Londen, 20 *maart*. De *Times* vindt, wat onze ministeriële bladen deswege zeggen, in den jongsten firman des sultans eene ruime bron van nieuwe geschillen, van vorderingen der Porte en van listen des pachas van Egypte. Genoemd blad betreurt het, dat zoo groote inspanningen en opofferingen, als de laatste maanden tot bevrediging van het oosten [illegible] hebben, geene betere uitkomst [illegible] de *Times* zulks toe aan het gedrag van lord *Ponsonby*, die, zegt hij, zich de hoedanigheid van Britsch gemagtigde onwaardig heeft gemaakt, door gehoor te geven aan de inblazingen van vijanden des pacha's in Konstantinopel. »Lord *Ponsonby* — roept het blad uit — heeft den Turk in haat, den Rus in kunstenarij overtroffen."

De *Times* beweert verder, naar aanleiding van berigten uit Konstantinopel, dat Rusland de Porte ook sterk aangezet heeft om den onstaatkundigen firman uit te vaardigen, die alles weder op losse schroeven schijnt te zetten. Hij beschuldigt de Russische staatkunde dan ook van de hatelijkste dubbelhartigheid, en alleen bedoelende om de geschillen levendig te houden, die ten slotte eene Russische vloot in de Dardanellen zouden kunnen brengen; iets hetgeen de Britsche dapperheid in de laatste maanden gelukkig verhoed heeft.

»Maar wij gelooven — zoo besluit het blad — dat die dubbelhartigheid ook nu falen zal. Dit zou reeds werkelijk geschied zijn, indien de Britsche gezant te Konstantinopel zijn pligt had gedaan; maar zij zal toch geheel verijdeld worden, omdat Europa's overwegende belangen de spoedige beëindiging van deze moeijelijkheden vorderen. De *onderhandelingen*, waarvan Frankrijk, op verzoek van de vier mogendheden en van Turkije, eene partij is geworden, berusten op de voorafgaande verklaring van die mogendheden, dat het vraagstuk tusschen den sultan en den pacha alreeds afgedaan is. De vier mogendheden moeten zorg dragen dat derzelver vroegere pogingen niet ijdel zijn aangewend, of dat derzelver eind-verklaring door het gezag des Divans vernietigd worde. Alleen op die voorwaarde is de vrede van het Ottomanische rijk, is de overeenstemming van Europa hersteld."

FRANKRIJK.

Parijs, 20 *maart*. Gisteren avond verhaalde men, dat de heer *Humann*, na de voornaamste bankiers van Parijs te hebben gehoord, besloten had om zijne geldleening in 5 pCt. schuldbrieven te negocieren.

Aan de fortificatie van Parijs is alreeds 11 millioen uitgegeven en dat nog alleen voor werken in het Bois de Boulogne.

— In de dagbladen van Havre leest men, dat het scheepsvolk van een Engelsch oorlogschip twee factorijen, door de Spanjaarden don *Pedro Blanco* en don *Pedro Martinez* op de kust van Afrika gevestigd, aangevallen en verwoest heeft. De schade wordt op niet beneden de 500,000 piasters begroot. 15,000 negers, tot die factorijen behoorende, hebben de gelegenheid waargenomen om te ontvlugten. Deze gebeurtenis had te Havanna groote gisting te weeg gebragt. De Engelschen verdedigen hunne handelwijze, door te zeggen dat de vernielde factorijen kantoren voor den slavenhandel waren.

— Uit Madrid wordt geschreven, dat een groot aantal gedeputeerden den 13den dezer bereids aldaar was aangekomen. Vrij algemeen wordt de meening geuit, dat niet maar een enkel regent, maar een regentschap uit drie leden bestaande, tot het bewind der zaken geroepen moet worden. Het was nog onzeker of de jeugdige koningin in persoon de opening der cortès zou bijwonen, of dat deze door een' koninklijken commissaris zou geschieden.

† *Parijs*, 15 *maart*. De charte van 1830 heiligt het beginsel der vrijheid van onderwijs. De juli-revolutie dacht hierdoor aan de onder de restauratie hand over hand toenemende en door de keizerlijke wet van 1808 nopens de universiteit beschermde monarchische en ultramontaansche propaganda den genadestoot te geven; maar daardoor heeft zij juist de wapenen tegen zich zelve gerigt; want nu houdt de geestelijkheid, die nog vóór de juli-revolutie zoo tegen de vrijheid van onderwijs ijverde, hen bij hun woord en dringt aan op het verwezenlijken van dit beginsel. De Fransche clerus, die zich nog niet met de juli-revolutie verzoend heeft (1), ziet zeer wel in, dat, als dit beginsel in deszelfs geheelen omvang doorgezet wordt; het onderrigt (althans wat aangaat het lager en middelbaar onderwijs) van de geheele jeugd in hare handen moet vallen, al was het slechts deswege, wijl zij zoo wel met den staat als met particulieren kan wedijveren, daar het onderrigt in de geestelijke scholen niets kost. En dit is in Frankrijk een voornaam punt! Ook kan men niet ontkennen, dat de scholen, door geestelijken opgerigt (2), alle staatkundige beginsels daargelaten, meer waarborg opleveren voor de goede zeden des leerlings als de publieke en privaatscholen. Deze omstandigheid komt vooral in de provinciën in aanmerking, waar de geestelijkheid eene niet onverdiende achting geniet. De aanhangers van de tegenwoordige orde van zaken, die de vrijheid van onderwijs zelve hebben geproclameerd, zijn nu beducht voor de aanmatigingen der geestelijkheid, die »het revolutionaire gift" of wel »den geest der eeuw" met wortel en tak wil uitroeijen, en alle organen, zelfs die der radicalen, stemmen daarin overeen, dat het onderwijs wel vrij maar toch onder bijzonder opzigt van den staat moet staan. De voornaamste voorvechter hiervan is de *Constitutionnel*, die regelregt tegen den clerus te velde trekt, terwijl de andere dagbladen hunne stem zoo luide niet verheffen. In dezen kamp vertegenwoordigt de vrome *Quotidienne* en de *la France* de ultra-montaansche partij, terwijl *l'Univers* den constitutionelen clerus verdedigt. Met groote bitterheid en fanatismus ijvert de bisschop van Chartres.

Het nieuwe ontwerp van wet, dat de heer *Villemain* verleden week aan de Kamer voorlegde, bevat gelijke bepalingen als vroeger het Nederlandsche gouvernement voorschreef. Het verordent namelijk dat ieder, die eene school van middelbaar onderwijs wil oprigten, *bachelier ès lettres* zijn moet, verder een getuigenis van goed gedrag van den maire toonen en eindelijk zich aan een examen voor eene jury, waarbij slechts één geestelijke zitting heeft, onderwerpen moet. Het ontwerp spreekt volstrekt niet van de scholen, door geestelijken gehouden; zoo dat deze hierin met de anderen gelijk staan. Wilde nu een geestelijke eene school oprigten, zoo zou zelfs het getuigenis van den bisschop of van den kardinaal niet voldoende zijn. — In 't algemeen zou door deze wet het middelbaar onderwijs van de dienstbaarheid aan de *université de France*, die sedert de wet van 1808 steeds op hetzelve rustte, bevrijd worden. Vroeger stond hetzelve geheel en al onder de universiteit, dat is onder de administratie van den staat, en werd slechts in de *collèges royaux* gegeven; kostschoolhouders en andere particuliere onderwijzers waren gedrongen, hunne leerlingen bovendien nog naar deze colleges te zenden. Het nieuwe ontwerp van wet (ongeveer hetzelfde, wat GUIZOT in 1837 en COUSIN in 1840 ontwierp) kent dus aan ieder, die aan de vereischten van de wet voldoet, het vermogen toe, zulke scholen op te rigten.

(1) Wel te onderscheiden van de verzoende geestelijkheid (*le clergé réconcilié*) die zich aan de juli-revolutie heeft aangesloten. Men kan zich geen denkbeeld maken van de verbittering van de legitimisten en den legitimistischen clerus tegen de constitutionele geestelijkheid. De tegenwoordige aartsbisschop van Parijs, die door gematigdheid en kunde uitmunt, behoort tot deze laatsten. Hij heet [illegible] noemen de legitimisten zijne aanhangers *les affreux*.

(2) Geene seminariën, geen scholen waar geestelijken opgevoed worden.

Binnenlandsche berigten.

's Gravenhage, 21 *maart*. Z. M. heeft benoemd tot ontvanger der directe belastingen en accijnsen te Oudenbosch en nieuw Castel, provincie Noord-Braband, *J. Stapels*, thans ontvanger te Heusden; te Heusden *P. Ter Straten*, thans ontvanger te Terheyden, Noord-Braband; te Terheyden *E. M. van* [illegible]*gh*, thans ontvanger te Geldrop, Noord-Braband; te Geldrop, *P. Schutjes*, geagreëerd klerk [illegible] wijlen zijnen vader te Woensel; te [illegible] en Son, *J. H. C. Kremer*, gewezen [illegible] voormalige mobiele Noord-Brabandsche schutterij.

— Men berigt uit [illegible] van den 8sten februari:

»Den 31sten januarij is alhier de eed van getrouwheid aan Z. M. koning *Willem II* met veel plegtigheid afgelegd door de hooge autoriteiten en ambtenaren, door de schutterij en de bezetting, in handen van den heer

gezaghebber, baron *van Raders*. De eedsaflegging door de troepen geschiedde onder het gebulder van een koninklijk saluut van 101 kanonschoten, van de forten Amsterdam en Nassau en Zr. Ms. brik *Mercuur*. Des avonds had er eene soiree in het gouvernementshuis plaats, onder de voortreffelijke muzijk der muzijkcorpsen van de schutterij en het garnizoen, onder de leiding van den heer *Albertier*.

— In 1840 zijn in de haven van Curaçao aangekomen 478 vaartuigen, te zamen metende 22,869 tonnen, zijnde 10 vaartuigen en 1,811 tonnen meer dan in 1839, en wel uit Europesche havens 3, uit Noord-Amerika 36, uit Zuid-Amerika 235 en uit West-Indië 204 vaartuigen.

Rotterdam, 22 *maart*. De generaal-majoor *Evers*, provinciaal commandant van Zuid-Holland, wordt, bij gelegenheid van het bezoek Zr. M., alhier te gemoet gezien. Het escadron lansiers zal door een' ritmeester gecommandeerd worden.

— De *Rotterdamsche Courant* behelst de volgende bekendmaking:

» Burgemeester en Wethouders der stad Rotterdam, [illegible] dat Zijne Majesteit onze geëerbiedigde en [illegible] koning, en HH. KK. HH. de prinsen der Nederlanden, op woensdag den 24sten dezer maand, deze stad met hoogstderzelver tegenwoordigheid vereeren en dien dag alhier doorbrengen zullen,

» Rekenen het zich tot een bijzonder genoegen, deze heugelijke tijding aan de burgerij bekend te maken, zich verzekerd houdende, dat dezelve door allen met de meeste belangstelling en vreugde zal worden vernomen.

» Burgemeester en Wethouders, overtuigd dat de goede gezindheid van Rotterdams inwoners, en derzelver gehechtheid aan het regerend stamhuis, zich, even als altoos, op dien dag ten duidelijkste, doch tevens met de meeste bescheidenheid en door het inachtnemen van behoorlijke orde en ondergeschiktheid, zal openbaren, vertrouwen dan ook, dat alle maatregelen van politie, die toch met geen ander doel zullen genomen worden, dan uit zorg voor het welzijn en de veiligheid der ingezetenen, stiptelijk zullen worden geëerbiedigd, en door een ieder, tot het bereiken van dit oogmerk, zal worden medegewerkt.

» Vertrouwende overigens Burgemeester en Wethouders, dat deze dag in gepaste vreugde zal worden doorgebragt en tot lof der burgerij zal blijven verstrekken."

Utrecht, 21 *maart*. Den [illegible] dezer is alhier overleden, in den ouderdom van 74 jaren, Z. Exc. de luitenant-generaal *J. J. Westenberg*, ridder der militaire Willemsorde 3de klasse, lid van het Hoog-militair geregtshof.

Arnhem, 23 *maart*. Het *Weekblad van het Regt* behelst in deszelfs nommer van gisteren de processen-verbaal der afdeelingen betrekkelijk het ontwerp van wet aangaande de regterlijke organisatie van Zuid- en Noord-Holland en Limburg; het *Weekblad* merkt daaromtrent aan:

» Wij vestigen zeer de aandacht onzer lezers op de processen-verbaal der afdeelingen van de Tweede Kamer, betrekkelijk de wet over de regterlijke organisatie van Holland en Limburg. Wij zagen daaruit met genoegen, dat men het hooge gewigt der zaak schijnt begrepen te hebben, en het ontwerp met de noodige zorg onderzocht heeft. [illegible] niet zonder voldoening, dat wij daarin terug vinden [illegible] (n°. 164) gemaakte aanmerkingen. [illegible] was, dat was het verlangen in [illegible] afdeelingen aan den dag gelegd, zoo niet door de meerderheid, dan toch door een aanzienlijk getal leden, om *nu reeds* over te gaan tot de afschaffing van het geldverspillende, en regt en wet vernielende stelsel der provinciale hofjes. — De kamer ziet en erkent de vroegere dwaling; en wil haar herstellen, nu het nog tijd is; wij hopen dat de regering zich dit goede voorbeeld zal ten nutte maken; de natie zal eenige [illegible] minder aan belastingen opbrengen, en het [illegible] hebben op eene goede regtsbedeeling."

— Uit een [illegible] over de bevolking der *strafgevangenissen*, *de* [illegible] *arrest* en de *burgerlijke en militaire hutzen van* [illegible] over 1839 blijkt, dat het getal gevangenen, in de strafgevangenissen over dat jaar bij afwisseling aanwezig geweest zijnde, bedroeg 3504; in de tweede 4236, en in de derde 4472.

De gezondheidstoestand in deze verschillende gestichten was over het algemeen voldoende.

Het getal veroordeelingen, door de hoven, regtbanken en krijgsraden uitgesproken, was als volgt: door het hof van Noord-Braband 210, Gelderland 233, Noord-Holland 829, Zuid-Holland 709, Zeeland 153, Utrecht 87, Vriesland 229, Overijssel 153, Groningen 195, Drenthe 20; door het hoog militair geregtshof 85, door den krijgsraad bij het leger te velde 345; door de krijgsraden in de vestingen en garnizoenen 156, en door de zeekrijgsraden 40; te zamen 3504 in de strafgevangenissen gedetineerd.

De aard der wanbedrijven werd verdeeld als: tegen de algemeene zaak 1032; tegen bijzondere personen 1491; tegen eigendommen 3731; wegens militaire wanbedrijven telde men 826 veroordeelingen. (*W. v. h. R.*)

Mengelwerk.

De verwarde Spaansche pruik.

(*Ingezonden.*)

Van den aanvang der tijden is het gebleken dat de mensch van nature geneigd is zijne schuld te bedekken; van geslachte tot geslachte is die trek van onvolmaaktheid voortgeplant; de vorst is daarmede niet minder besmet dan de bedelaar; die erfsmet zal tot aan den jongsten dag het menschelijk geslacht ontsieren, en de bron van groote verwarringen en ongestrekte ellenden zijn.

Zoo was het dan van den beginne, en zoo is het ook nog heden gesteld; de mensch is geneigd schuld te bedekken, uit dat bedekken ontstaat logen en bedrog; verkeerde practijken worden aangewend, men neemt uit het muurtje, uit het varken, en uit het potje; alles wordt schoon geledigd; men bedekt, men knoeit; het eene gat wordt gestopt door weder een ander te openen; daar ontstaat verwarring, en zoodoende wordt de eene verwarring met de andere verwarring door elkander gehaspeld; eindelijk is er kop nog staart meer aan de zaken te vinden, zoo, dat er niemand in staat is, die verwarde verwarring te ontwarren.

De onvolmaakte mensch kan dwalen, hij kan het spoor bijster worden, maar indien hij nog bij tijds goeden raad en teregtwijzing aanneemt, zal hij op zijne stappen terugkomen en behouden worden; hij, die, door te groote eigenliefde verblind, op den verkeerd ingeslagen weg onbezorgd voortwandelt, zal zichte laat beklagen, en zal eenmaal zijne eigene dwaasheid beschaamd beweenen.

» De Nederlandsche financiën, beschouw ik als eene verwarde Spaansche pruik," zoo hoorde ik voor eenige dagen eenen eenvoudigen boer beweren; o ja, in de eenvoudigheid des harten, zoo dacht ik, is waarheid te vinden; en dit boerengezegde bragt mij op het denkbeeld, hoe veel beroemde staatsmannen reeds te vergeefs beproefd hebben, die verwarde pruik te kammen. De heer [illegible] heeft er nu hartelijk, [illegible], een paar krullen uitgetrokken, maar door [illegible] behandeling zal hij de pruik [illegible] niet ontwarren; hij zal, even als die andere Nederlandsche financiers, moeten verklaren, dat er kop noch staart aan de pruik te vinden is, en de ontwarring moeten opgeven. Onwillekeurig vroeg ik mij zelven: hoe is men toch tot die schromelijke verwarring gekozen?

Nadenkend, kwam ik op de gedachte, dat onkunde, niet minder dan stijfhoofdigheid, de oorzaken van 's lands verwarden financiëlen toestand konden zijn; immers onkundige en eigenzinnige stuurlieden sturen het schip met eigen hand op de klippen.

Vrij algemeen is men dan ook van gevoelen dat onkunde als de hoofdoorzaak van den bedorren staat van 's lands financiën moet beschouwd worden. — Bij gebrek aan kennis is het geen wonder dat alles in eenen bijna ongeredderden, verwarden staat verkeert. — Ho, ho! — hoor ik mij uit eenen ministeriëlen hoek toeveeren; — alles is niet in de war, de betalingen geschieden geregeld; 's lands dienaren, zoowel civiele, als militaire, van den hoogsten tot den laatsten stand, ontvangen op den tijd betaling.

Ja! als men de ledige schatkist gedurig weder aanvult door leeningen en verhoogde belastingen, is het geen wonder; maar waar blijft de verantwoording van de millioenen uit onderscheidene geleegde kisten? waar blijft de verantwoording van aangedekte schulden, waarin nog moet voorzien worden? Zij die geld geven, hebben regt om te vragen; zij willen weten hoe [illegible] hun geld besteed is.

Verantwoording zal volgen; als de Edel Mogende Heeren en de natie maar geduld hebben zal alles tot een halven cent verrekend en duidelijk verantwoord worden. — Vooreerst, tot likwidatie van veertig millioen schuld, — zoo spreekt in substantie de minister van marine en koloniën, — heb ik een kapitalisatie-contract aangegaan met de Nederlandsche handelmaatschappij, die dat kapitaal heeft voorgeschoten; in negenjarige termijnen zal de aflossing van die schuld, die, wel is waar, buiten voorkennis der Staten-Generaal is opgenomen, maar echter nuttig voor 's lands belangen is gebruikt, plaats hebben; slechts negen jaar moet de natie zich getroosten de schatten der Oostindische hulpbronnen uitsluitend aan de aandeelhouders der handelmaatschappij te zien uitbetalen. Om eindelijk gedeeltelijk uit de verwarring te komen, moet men niet te naauwziende zijn, men moet ook een en ander met den mantel der liefde weten te bedekken.

Dien zoogenaamden diplomaat hooren wij in 's lands raadzaal henschelijk berispen. Op zijn goed Hollandsch, zonder veel Fransche complimenten, wordt Zijne Excellentie zijne onnoozelheid en onkunde onder de oogen gebragt. Vijf en twintig jaren hebben Neêrlands burgers op het Nederlandsche wetboek gewacht; en Zijne Excellentie schijnt niet met het zelve bekend te zijn, niet te weten dat die invoering, dat de reorganisatie der regterlijke magt, eindelijk den 1sten october 1838 wettig heeft plaats gevonden. Hoe vele arbiters, op straf van nulliteit, er bij de wetgeving bepaald vereischt werden, had de schrandere heer minister van marine en koloniën niet geweten; een onnoozele zaakwaarnemer had dit Zijner Excellentie kunnen onderrigten; en stond mijnheer beschaamd, en met bloedroode kaken te kijken; hij stond te kijken als een jongen die zijn zondagsoortje verschopt heeft. — — Wordt men zoo doorslaande in kleine zaken van onkunde overtuigd, wat kan er dan in groote [illegible] niet al gebeuren; hoe vele verkeerde handelingen [illegible] aan het licht komen, kunnen er reeds zijn geschied; hoe vele misslagen kunnen er tot 's lands groote schade bij vervolg nog begaan worden! — Onze Oostindische bezittingen, die toch het eenige ware reddingsanker voor het Nederlandsche financiewezen zijn, behoorden wel aan kundige handen, aan eenen beproefden stuurman te worden toevertrouwd; zoo dacht mij, — mogelijk heb ik door eene verkeerde bril gezien; — en wil mijn gevoelen gaarne aan het oordeel van meerbevoegden onderwerpen, als mij maar tot het gemeenschappelijke doel, het [illegible] kunnen naderen; de lasten drukken te zwaar [illegible] kundige en onhandige ministers [illegible].

Wanneer wij eenen minister van buitenlandsche zaken hooren redeneren over het grondgebied van den Duitschen bond; wanneer Zijne Excellentie handelt over schepenen van 's Gravenhage, alsof die nog bestonden, per abuis vergetende dat die reeds lang tot een ander rijk behooren; wanneer wij den Hertog zijn budget hooren verdedigen, en zijne redenen over de administratie aangaande de Nederlandsche nijverheid nagaan, — dan lagchen wij hartelijk over den volhardenden ridder, [illegible] onkunde, zijne onnoozelheid, die hij, in de [illegible], zoo opregt en onbewimpeld heeft aan den dag [illegible] medelijden te betuigen, dat het te betreuren is, dat diplomatieke heeren, niet omzigtiger zijn, niet meer studeren, niet zorgvuldiger zijn in het bedekken hunner onkunde en diepe onnoozelheid. Die heeren dienden toch te weten, dat zij voor dat publiek, waarvan zij het brood eten, spreken en handelen, en dat het niet [illegible] is, zich zoo geheel naakt te vertoonen; met eenen mooijen verguldden rok en hooge verbeelding worden de tederste belangen der natie niet gediend.

Indien wij niet vreesden de geheele *Arnhemsche Courant* vol te schrijven, zouden wij nog over *Père* VAN MAANEN, die [illegible] en considereren [illegible] als eene schitterende vrijheidszon bewonderen; die van onze voormalige Belgische broeders zoo teeder werd bemind, — ook over mijnheer DE KOCK, enz. enz. moeten redeneren.

Dit staaltje zal genoeg zijn (bekende daadzaken zijn onwedersprekelijk) om overtuigend aan te toonen, dat het geen verwondering moet baren wanneer alles door loutere onkunde is verward, en door elkander gehaspeld, zoo, dat er aan de verwarde pruik geen kop noch staart meer te vinden is.

» Het is goed riemen snijden uit een andermans leer." — Maar zijne menschen die zeer accuraat, zelfs voordeelig personele belangen weten te [illegible] [illegible] administratieve [illegible] slagen. Om over andere personen die de eigen beurs wisten te vullen, maar zeer ongelukkig in de hun aanvertrouwde administratie waren, niet te spreken, zullen wij wijzen den heer VAN GOUDRIAAN als voorbeeld, noemen. Zijne Excellentie kwam schraal, met de ledige zakken, van Haarlem naar den Haag, trad op als minister van financiën, en na korten tijd was Zijne Excellentie schatrijk, terwijl hij aan de verwarring en het opeenstapelen van 's lands schulden geen gering aandeel door schoone praatjes en groote beloften genomen had. — He! hei! — laat de dooden rusten; — nu ja, — ik zal hem niet wekken; zulke heerlijke financiers kunnen wij best missen; maar wanneer men de daden van afgestorvenen tot hunnen herdenkt, waarom zou men dan ook de daden van overledenen niet tot waarschuwing mogen herinneren, [illegible]

[illegible] hoop is nog niet verloren. Zal er uit den betreurenswaardigen staat iets goeds geboren, zal het kromme [illegible] regt gemaakt, zullen de bergen van bezwaren [illegible] geëffend worden, — dan moeten geene dubbelhartige mannen, die alleen hunne eigene grootheid bedoelen, [illegible] door onkunde, ongeschikte ministers langer met [illegible] teederste belangen der burgeren belast blijven.

»Die wijs is zal hooren, en zal in leering toenemen; [illegible] die verstandig is, zal wijzen raad bekomen;" zoo [illegible] een wijze voor eeuwen.

»Een man die wijs is zal gaarne leeren; hij is begeerig [illegible] wijzen raad. — Een koning, die gelukkig wil en wenscht te regeren, die algemeene welvaart wil doen bloeijen, en op de liefde zijner onderdanen prijs stelt, — [illegible] zich doen omringen door erkende en beproefde [illegible]; de onhandige, onkundige zoogenaamde diplomaten van zich weren. Zij zijn schadelijke wezens, die door vleijen en kruipen invloed trachten te bekomen. Overtuigd dat hun talent te bekrompen is, beproeven zij dit door strijken en buigen in te winnen. Zij draaijen hoofd en hart naar den wind; 's lands welvaart dragen zij op de lippen; en terwijl de armoede [illegible] der burgeren woningen binnen [illegible] en de steeds [illegible] Kundige, opregte, hun vaderland liefhebbende mannen, spreken naar de inspraak van hun geweten; zij [illegible] geene bloemen waar distelen groeijen; zij wijzen het kwaad rondborstig met den vinger aan; hun raad [illegible] waardeerbaar.

[illegible] zaken, die bedorven, die verward en aller betreurenswaardig zijn, kan men alleen door verstand redding hoopen. Wanneer wij WILLEM II in zijne vaste vuist het roer [illegible] staat zien klemmen; wanneer wij hem alleen omringen zien van opregte vaderlandslievende mannen van [illegible] talent; zóó de stormen en de dreigendste gevaren zien trotseren, — dan zullen wij het schip [illegible] zien aanlanden; in de redding [illegible] en zoo zal het gebeuren, dat de [illegible] genaamd worden de [illegible] redder en herstelder van ons altijd dierbaar vaderland.

Rotterdam, den 15den maart. **A. Z.**

Onteigening ten algemeenen nutte.

(*Het* Weekblad van het Regt *behelst het stuk hetwelk wij hier mededeelen. Daar wij omtrent een voornaam punt het gevoelen der geachte regtsgeleerden niet deelen, zullen wij onze beschouwing omtrent dat punt, de bewering namelijk: dat het ongrondwettig en onregelmatig zijn zou bij eene wet te bepalen, dat de onteigening ten algemeenen nutte en tegen behoorlijke schadeloosstelling, voortaan zou kunnen geschieden bij koninklijk besluit, in een volgend nommer in het licht zetten.*)

De onbestemdheid en elasticiteit van het begrip van ALGEMEEN NUT; de onmogelijkheid om hetzelve binnen [illegible] grenzen te omschrijven; de maatschappelijke behoefte, om de bezittingen der ingezetenen tegen [illegible] inbreuken der willekeur te verzekeren; de onloochenbare noodzakelijkheid om het bijzonder eigendomsregt te doen zwichten, waar een erkend staatsbelang die opoffering gebiedend vordert: alle deze overwegingen maken *eene wet op de onteigening ten algemeenen nutte* tot een der moeijelijkste en meest gewigtige [illegible] verband [illegible] sche zamenstel van staatsregt en burgerlijk regt van [illegible] volk, waarvoor dezelve bestemd is.

Onaangenaam was derhalve de indruk, welken *het ontwerp van onteigenings-wet*, onlangs van wege de regering aan de Staten-Generaal aangeboden, moest [illegible]brengen, toen men meende te ontwaren, dat het [illegible] gewigt dier aangelegenheid niet genoegzaam was [illegible], en in de oppervlakkigheid der *memorie van toelichting* het bewijs vond, dat het overbodig was [illegible], daaraan eenige bijzondere zorg toe te wijden. [illegible] valt niet te ontkennen, dat deze concept-wet [illegible]sel aanneemt, niet verschillende van, maar [illegible] *tegengesteld* aan de voorschriften der GRONDWET. Daar immers leest men:

»*Niemand kan van eenig gedeelte zijner eigendommen worden ontzet, dan ten algemeenen nutte, in de gevallen en op de wijze* [illegible] *DE WET te bepalen, en tegen behoorlijke schadeloosstelling.*"

In dit *ontwerp* vindt men, dat een ieder van zijne eigendommen kan worden ontzet, waar het DEN KONING behaagt, zulks ten algemeenen nutte BIJ BESLUIT te bevelen, terwijl geene andere magt, geen waarborg hoegenaamd in eenig geval de ingezetenen tegen die onteigening kan beveiligen.

Het zoude eene treurige dwaling zijn te gelooven, dat *het koningschap*, door aldus in vijandige aanraking te worden gesteld met de bijzondere belangen, zich over eene wezenlijke aanwinst van *magt* zoude hebben te verheugen. Er zijn *praerogativen*, waarvan de uitoefening aan gevaren verbonden is, welke de geschiedkundige ervaring leert niet te verachten.

De *concept-wet* heeft derhalve noch de veiligheid der bijzondere bezittingen, noch de ware belangen van den troon geraadpleegd, door deze buitengewone magt, waarvan de uitoefening vaak den ingezetenen hatelijk is, aan den Koning onverdeeld op te dragen, in strijd met het beginsel der GRONDWET, *dat de wet alleen over de eigendoms-regten kan beschikken.*

Wanneer men daarbij voegt, dat het burgerlijk regt niet minder miskend is, dan het staatsregt; dat de regelmatige gang der regtspleging geheel uit het oog is verloren; dat men bij art. 9 § 2 de zonderlinge bepaling heeft aangenomen, dat het van het bestuur afhangt, om alle de voorschrevene formaliteiten *al* dan *niet* op te volgen; dat bij het slot-artikel alle de aanhangige regtsgedingen met eene pennestreek ten nadeele der eigenaren worden beslist, en dat bij hetzelfde artikel, hetwelk de *memorie van toelichting* zegt *geene toelichting* te vereischen, van algemeene dijkregten wordt gesproken, welke niemand kent, en verordeningen wegens het bestuur der polders worden bevestigd, die, of in geschil, of onbekend, of onuitvoerlijk zijn, enz.; — dan heeft men *een getrouw kort-begrip van deze concept-wet.*

Nadat in de laatste jaren het vraagstuk der onteigening, zoowel hier te lande, als in andere rijken, zoo grondig en volledig is onderzocht en behandeld, mogt men voorzeker zich een nader en beter werk beloven, dan de onderhavige voordragt.

VIJFTIEN jaren zijn verstreken, sedert van wege de regering een ontwerp van onteigenings-wet aan de Staten-Generaal is aangeboden, hetwelk toen de goedkeuring van Hun Edel Mogenden *niet* heeft mogen wegdragen. Waarin nu bestaat de voortreffelijkheid van het tegenwoordig ontwerp boven dat, hetwelk in 1825 is verworpen? Waarin heeft men partij getrokken van de vorderingen, van de handelingen, en zelfs van de misslagen van dat *vijftienjarig* tijdvak? Waarin draagt dit ontwerp het kenmerk van een *nieuw* en *beter* tijdperk?

De memorie van toelichting zegt van dit alles NIETS, en er is inderdaad ook NIETS van te zeggen.

De hooge belangrijkheid van het onderwerp; het besef van de noodzakelijkheid om hetzelve op eene bevredigende wijze te regelen; de overtuiging dat het onderhavige *wets-ontwerp* aan dit doel in geenen deele beantwoordt: — deze beweegredenen hebben de ondergeteekenden aangespoord als burgers en als regtsgeleerden, eene proeve te wagen, om een *ontwerp*, in betere overeenstemming met de beginselen van het Nederlandsche staats- en burgerlijk regt, te vervaardigen, en aan het algemeen oordeel te onderwerpen, hetwelk binnen weinige dagen *met eene ophelderende memorie* het licht zal zien.

De ondergeteekenden zijn verre van eenige aanspraak te maken op onfeilbaarheid. Zij noodigen integendeel alle hunne mede-regtsgeleerden uit om door hunne [illegible] tot het voorgestelde [illegible] Maar zij durven zich zelven de getuigenis geven, dat zij, doordrongen van het levendig besef van het naauw verband van dit vraagstuk met de teederste belangen van den staat en der ingezetenen, getracht hebben die belangen te vereenigen, door aan DE WET te gelijk de beslissing toe te kennen, en, waar het algemeen belang gebiedt, de beschikking *over* de bijzondere eigendommen op te dragen; alsmede dat zij, om zich van de door hen aanvaarde taak te kwijten, de voornaamste buitenlandsche wetgevingen over dit onderwerp met zorg hebben geraadpleegd. In alle gevallen hopen zij hierdoor de aandacht en belangstelling op dit hoogstaangelegen punt te hebben gevestigd.

Amsterdam, den [illegible] Maart 1841.

D. A. WALRAVEN.
S. P. LIPMAN.
M. BRUGMANS.
[illegible]

De deugden.

(*Eene parabel.*) (1).

Eens op eenen schoonen dag begon het de deugden te vervelen, alle vereenigd bij den bisschop van S. te wonen, en zij besloten dus eene reis te gaan maken, om wat frissche lucht te scheppen. Toen zij zich met dit doel gereed maakten eene kleine boot te bestijgen, kwam eene arme vrouw met een bleek kind op haar toe, en bad om eene aalmoes. De Barmhartigheid stak dadelijk de hand in de reisbeurs, en haalde er een' gulden uit, maar de Zuinigheid hield den arm harer gezellin tegen, en zeide haar: »Welk eene verspilling, — geef haar een lootje voor de armen-soep.

De Voorzigtigheid, die steeds een zeker aantal van die lootjes bij zich had, won eerst nadere berigten over de omstandigheden van de arme vrouw in, en gaf er haar een; — de Barmhartigheid, aangemoedigd door eenen wenk van de Edelmoedigheid, drukte haar heimelijk den gulden in de magere hand, — de IJver overhandigde haar een exemplaar van het penning-magazijn, en te vreden en dankbaar, hoewel met een' onverschilligen blik op de laatste gaaf, ging de vrouw weg.

Voorspoedig begonnen de deugden hare reis; zoele windjes omsuisden haar, en onder stichtelijke gesprekken over de laatste preek van den bisschop, werden zij door de kabbelende golfjes voortgedragen. Maar plotseling betrok de hemel met zwarte wolken. De Voorzigtigheid, die zich eene nieuwe huif voor de reis had aangeschaft, verlangde dat men aan land zou gaan om bescherming tegen het naderend onweer te zoeken; de Moed was er voor, het gevaar te trotseren, — de Wijsheid voegde zich echter bij de Voorzigtigheid, en men kwam eindelijk overeen, aan land te gaan. Daar bemerkten de deugden eene boot, die regt op de hare aanstuurde, waarvan de passagiers bijzonder vrolijk waren, en een vreesselijk leven maakten. Het was een klein gezelschap ondeugden, waarbij zich de Goede-luim gevoegd had, en die nu zeer vrolijk reisden. In het voorbijvaren gaven zij met opzet, naar het scheen, de boot der deugden zulk een' hevigen stoot, dat zij bijna omsloeg. De Moed stoof op; hij hield de vreemde boot vast en was juist van zins eene kloppartij te beginnen, toen de Demoedigheid zich tusschen beide wierp, en op hare beide wangen de oorvijgen opving, die de vechtende partijen voor elkander bestemd hadden. Dit beviel den Goeden Luim zoo uitnemend, dat hij met eene wip in de boot der deugden sprong. Hierbij gaf hij de boot der ondeugden zulk een' hevigen schok, dat zij tot grooten schrik der passagiers bijna omsloeg en zich verwijderde. De IJver en de Waarheidsliefde maakten zich gereed de ondeugden eene lading scheldwoorden na te zenden, maar de Edelmoedigheid gaf hen een teeken te zwijgen, »want," zeide zij, »de ondeugd draagt hare eigene »straf reeds met zich."

Onderwijl waren de onweerswolken overgetrokken, en men zette vergenoegd de reis onder de aangenaamste gesprekken voort. De deugden bezochten eene menigte steden, en overal, waar zij vertoefden, verbreidde zich zegen. De handel bloeide, de menschen werden vrolijk; eene menigte huwelijken kwamen tot stand, en men begreep niet hoe het kwam, dat alles zoo heerlijk toeging op aarde.

Eens des avonds toen de deugden in de goede stad Jönköping thee dronken en peperkoek aten, beroemden zij zich over hare gelukkige uitkomsten. De Wijsheid, verrukt over de zegenrijke gevolgen, stond juist op om eene soort van troonrede over den invloed der deugden op de menschheid te houden, en zou dit ook gedaan hebben, als hare oogen niet te gelijker tijd op de Demoedigheid waren gevallen, die haar eenen bedenkelijken blik toewierp [illegible] deed eindelijk een lid van het gezelschap het voorstel, dat de deugden zich zouden scheiden, en ieder afzonderlijk zich over alle deelen der aarde zouden verbreiden, om, even als de apostelen, der wereld de deugd te prediken, daar zij dus veel meer goeds zouden kunnen uitwerken dan wanneer zij vereenigd bleven. Dit voorstel werd met den grootsten bijval door allen aangenomen; maar ik moet opmerken, dat de [illegible] niet tegenwoordig waren [illegible] voor de motie uitgebragt [illegible] en suiker voorraad [illegible] te vullen, die [illegible] verzuimden [illegible] besloot te ver[illegible] zoo hard, [illegible] gehoord werden [illegible], door den IJver aan[illegible] voor de scheiding verklaarde, waag-

---

(1) [illegible]; »*Nina*," door FREDERIKA BREMER.

de het de Voorzigtigheid niet meer hare duivenstem te verheffen, maar beet zich op de nagelen, zweeg en ging eindelijk uit, om een paar nieuwe schoenen te bestellen.

Den volgenden dag scheidden de deugden, en zij gingen weder voor zich de wereld in, nadat zij hadden afgesproken op den verjaardag van hunne scheiding, binnen Stockholm bij het standbeeld van GUSTAAF WASA op de ridderhuismarkt bijeen te komen, en daar eene groote vergadering te houden, over hunne eigene en 's rijks aangelegenheden.

De Moed maakte zijne knevels zwart met *lapis infernalis*, en wendde zich naar het zuiden. Op weg ontmoette hij den ridder DON QUICHOT, die hem aanmaande, de eerzucht van het zoo lang onderdrukte schoone geslacht op te wekken, en het aan te sporen moedig zich zelf te helpen en te verdedigen. Dit behaagde den Moed zeer. Terwijl nu de beide ridders zich verdiepten in de belangrijke gevolgen die deze verandering in het tot dus ver zoogenaamde zwakke geslacht zou te weeg brengen, reden zij eene kerk voorbij waaruit eene bruiloftstoet kwam. De pas gehuwde was eene uitstekend schoone jonge vrouw, die niet geheel onbekend met den Moed scheen te zijn, want zij groette hem vriendelijk, toen zij in het rijtuig steeg; dit beviel den Moed zoo zeer, dat hij haar uitverkoor om een voorbeeld voor haar geslacht te worden, en maakte zich de eerste gelegenheid ten nutte, om haar zijne opwachting te maken.

Wat er na dit bezoek in het jonge huishouden voorviel, weten alle thee-gezelschappen in de stad H. en die hebben daar wijd en breed over gesproken. Men verhaalt dat de jonge vrouw terstond na het trouwen als geheel veranderd was, en dat de man daar bijna dol over werd. Men hoorde uit den mond van het jonge echtpaar niets dan twisten en bedreigingen, die spoedig tot dadelijkheden oversloegen. Eindelijk daagde de vrouw haren man tot een duel uit, maar toen werd zij echter op aanklagte van haar eigen geslacht naar een gekkenhuis gestuurd, en er was een groot schandaal in de stad en omstreken.

De Voorzigtigheid kreeg te Stockholm in een dagblad een lang artikel over dit voorval te lezen. Verschrikt over al het onheil dat de onverstandige Moed had veroorzaakt, overdacht zij alle gevaren en wederwaardigheden, waaraan men in de wereld is blootgesteld, en zij besloot in haar wijsheid zich geheel terug te trekken, overtuigd, dat het hoogste geluk dat men hier bereiken kan daarin bestaat, van er heelshuids af te komen. Ten gevolge van deze overwegingen besteedde zij zich bij eene ongehuwde vrouw, die, uit vrees voor dieven, vier verdiepingen hoog op eenige zolderkamertjes woonde. Hier had de Voorzigtigheid nu goede en rustige dagen kunnen doorbrengen, als zij niet door duizend angsten en voorstellingen van gevaar geplaagd was geworden. Uit vrees voor brand durfde zij nauwelijks iets koken; zij vreesde uit gebrek aan frissche lucht ziek te worden, maar zij waagde het toch niet uit te gaan. Zij zou immers door den eersten wagen overreden kunnen worden; eene bloempot kon uit een venster vallen en haar verpletteren; op den trap kon zij een been breken, enz. Neen, neen! uitgaan was volstrekt onmogelijk. En zoo bang was zij daarvoor, dat zij, uit vrees van toch eenmaal genoodzaakt te zijn om een nieuw kleed te koopen, het oude niet durfde dragen, dat reeds tamelijk begon te verslijten. Eindelijk kwam zij zoo ver dat zij hand noch voet meer roerde. Met al hare vreezen en angsten had zij ook hare waardin, de oude jonge juffrouw, aangestoken, en toen er eens brand in het huis ontstond waagden de beide vriendinnen het niet iets ter hunner redding te ondernemen, en zij zouden stellig in de vlammen zijn omgekomen, hadden een timmerman en een schoorsteenveger haar niet op den rug genomen en in veiligheid gebragt.

Onderwijl liep de IJver de wereld rond, hitste aan, schreeuwde, predikte en dreef de menschheid dan naar deze dan naar gene rigting voort. Hij scheurde den boer van den ploeg, de moeder van hare kinderen en den ambtenaar uit zijn kantoor, om hem ander werk te geven. Dan joeg hij weder plotseling voort, en liet het aan hen zelven over, voor zich te zorgen. Toen hij uit Europa naar Siam wilde gaan, om daar de heidenen te bekeeren, kwam hij in Rusland te digt bij eene mijn, juist toen dezelve losbarstte, werd door het kruid verschroeid, en verloor — o wee! — beide oogen. Toch liep hij nog eenigen tijd de wereld rond, maar stichtte niets als verwarring, en moest ten laatste met de policie te kwaad. Eindelijk was hij genoodzaakt eenen gids te nemen, die hem, voor een zeker maandgeld, weer terugbragt van waar hij gekomen was.

De Demoedigheid onderving wel zulke gevaarlijke avonturen niet; maar toch ging het ook niet bijzonder voorspoedig. Gescheiden van hare gezellinnen, zag zij er namelijk zoo ellendig en erbarmelijk uit, dat niemand met haar te doen wilde hebben. Nadat zij zich gebogen en met ellendig hoofd, dikwijls zelfs op de knieën kruipende, door de halve wereld gesleept, aan alle deuren geklopt en overal geklaagd had: „mijn beminnen naar, uwe schoenriemen los te maken," overal naar die mate behandeld en weggejaagd was, wendde zij zich bedroefd naar haar vaderland, en bereikte Stockholm geheel uitgeteerd en vervallen.

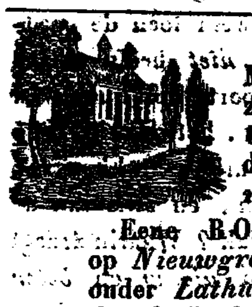
Hier bij het standbeeld des heldenkonings, zag zij allengs al hare vroegere gezellinnen aankomen. Maar, lieve hemel! — wat waren zij veranderd! men kon ze naauwelijks herkennen. De IJver had zijne vurige oogen verloren, en ging mank aan het regter been; de Moed droeg den arm in een verband, en zag er volkomen uit als een *mauvais sujet*; de Zachtmoedigheid was geheel met builen en blaauwe plekken bedekt; op haar anders engelachtig voorhoofd had de gramschap plaats genomen, en haar derde woord was eene lompheid; de Edelmoedigheid zag er uit als een Komediant, — zij declameerde en zwetste zonder eind; het Geduld en de Barmhartigheid waren zoo mager en doorschijnend geworden, dat men ze niet zonder medelijden kon aanzien; de Goede Luim was niets minder dan nuchteren. De Wijsheid was er nog het beste aan toe, maar zij was praalziek en hoogmoedig geworden; zij overleide en mat hare schreden en woorden af, zag hare gezellinnen over den schouder aan, trok den neus op en was onverdragelijk.

Men kan denken, of bij deze omstandigheden het wederzien der deugden wel zeer aangenaam was. Om de waarheid te zeggen, geleken zij in hunne tegenwoordige gedaante meer op de ondeugden dan op de deugden. Naauwelijks waren zij echter een poosje bij elkander geweest, hadden elkander de hand gegeven en herkend, of hun uitzigt begon te veranderen en iedere deugd kreeg haar vorig karakter terug. De Wijsheid kreeg uit hare reis-apotheek eene zalf, bestreek daarmede de blinde oogen des IJvers, die zich spoedig weder openden, om met het oude vuur te stralen. De Goede Luim werd zoodanig door de dorre en magere figuur der Demoedigheid getroffen, dat hij terstond nuchteren werd, en der deugden voorsloeg, zich in eene restauratie door eene bowl punch te versterken; daar kon dan een ieder zijne reis-avonturen vertellen en een besluit voor de toekomst genomen worden. „Bravo!" riep de Moed, en reikte der Voorzigtigheid de hand; de Goede Luim nam de Demoedigheid in den arm, en opende den togt, terwijl alle gewillig volgden.

Het zou te wijdloopig zijn, al de vertellingen te herhalen, waarmede de deugden zich bij de bowl onderhielden; het is genoeg het besluit te vermelden, dat aan het einde der zitting eenstemmig genomen werd. Dit was: voortaan slechts te zamen te reizen, en zich zoo weinig mogelijk te scheiden; want zij hadden bevonden;

Dat ieder van haar, aan zich zelve overgelaten, en alleen staande, zonder den raad en den steun der andere deugden, slechts dwaasheden beging en onheil aanrigtte.

Advertentien.

Aanstaanden Zaturdag, den 27sten Maart, des voormiddags om 11 uur, zal, ten huize van *F. [illegible]* [illegible] finaal aan den hoogstbiedenden, *zonder beraad*, worden verkocht:

Eene BOERENHOFSTEDE, gelegen op *Nieuwgraaf*, onder *Duiven*, met LAND, onder *Latham*, groot circa 13 Bunders, meest Tiendvrij, behoorende tot den Boedel van wijlen *[illegible]* en Vrouw, staande thans op ƒ 6400.

Er kan alnog gehoogd worden, waartoe men zich vervoege bij den Notaris *PLIESTER*, te *Zevenaar*.

OPENBARE VERKOOPING
EENER
STEENFABRIEK
MET BIJBEHOORENDE
LANDERIJEN,
BIJ ZUTPHEN.

Ten aanzien dier Verkooping, reeds voorloopig in vroegere Nommers dezer Courant, meer breedvoerig aangekondigd, wordt alnu nader bekend gemaakt, dat dezelve zal plaats hebben, bij INZET, op Woensdag den 17den Maart 1841, en, bij finalen TOESLAG (*[illegible]*) 14 dagen later, zijnde Woensdag den 31sten dierzelfde maand, telkens des namiddags om *drie* uur, in het *Nederlandsche Koffijhuis* aan de Markt te *Zutphen*.

Nadere Informatien, ook inzage der veil-conditien, blijven te bekomen ten Kantore van den Notaris *H. F. [illegible]*, ter gezegder Stede.

† † De Notaris *[illegible]*, residerende te *Didam*, zal op Vrijdag den 2den April 1841, te beginnen des morgens ten 9 ure, aan de Pastorie te *Beek*, publiek verkoopen:

Eenen aanzienlijken en wel onderhouden INBOEDEL, nagelaten door wijlen den Wel Eerwaarden Heer Pastoor *ZWEEP*, bestaande in STOELEN, TAFELS, SPIEGELS, SCHILDERIJEN, welgevulde BEDDEN, met Toebehooren; eene PENDULE, met Speelwerk en Stolp, een KABINET, BUREAU en PENANTKASTJE; — eene GOUDEN SNUIFDOOS, een aantal ZILVEREN LEPELS, VORKEN en MESSEN, dito KANDELAARS, TABAKSPOT en VUUR-KOMFOOR, Damasten en Linnen TAFELGOED en verder HUISLINNEN; — Voorts KOPER-, TIN-, BLIK-, IJZER-, PORCELEIN-, GLAS- en AARDEWERK.

De Goederen kunnen daags voor den Verkoop aan de Pastorie voormeld worden bezigtigd.

† † † De Ondergeteekende, Curator in het faillisement van *T. H. GRESNICH*, te *Arnhem*, brengt bij dezer ter kennis van de belanghebbenden, dat de rangschikking der preferente Crediteuren in dit faillissement met de betrekkelijke bewijzen, ingevolge artikel 864 van het Wetboek van Koophandel, ter Griffie der Regtbank te *Arnhem* zijn nedergelegd, om aldaar, gedurende veertien dagen, ter inzage van een ieder te verblijven.

Arnhem, den 23sten Maart 1841.

De Curator voornoemd,
G. EVERTS, PP.

Uitnoodiging.

DE VLUGSCHRIFTEN: *Zedig vrijmoedige Bedenkingen*, bij *A. SAAKES*. — *Over het ongrondwettige van een Concordaat*, bij *J. B. WOLTERS*, te *Groningen*. — *De Teekenen des tijds*, bij *[illegible] & DE VRIES*, 10 CENTEN. — *Het Concordaat, een woord van opwekking aan de Protestanten in Nederland*, bij *J. MÜLLER*, 10 CENTEN, en *Geen Concordaat met Rome. Een Volkslied*, bij *N. G. VAN KAMPEN*, 10 CENTEN; zouden van den kant der Katholijken beantwoording vorderen, ingevalle derzelver Schrijvers kunnen geacht worden door maatschappelijken stand aan de daarin vervatte gevoelens eenig gezag bij te zetten en voor dezelve zich wilden verantwoordelijk stellen. Zij worden derhalve uitgenoodigd hunne namen bekend te maken, met toezegging, dat alsdan door Katholijken, wien het niet lust tegen naamloos geschrijf het hunne over te zetten, binnen weinige dagen, met gelijke vermelding van naam, zal geantwoord worden.

Bij den Boekverkooper *JOHANNES MÜLLER*, van de Kalverstraat bij den Dam No. 9, te *Amsterdam*, is verschenen en alom te bekomen:

HET CONCORDAAT.
Een woord van opwekking aan de Protestanten in Nederland gr. 8o. Prijs 10 Cents.

Théâtre Français.
No. 14 et avant-dernier de l'Abonnement.
MERCREDI 24 MARS 1841:
LA PREMIERE REPRÉSENTATION:
LA VILLAGEOISE SOMNAMBULE
Opéra-Vaudeville en 3 actes, par Mr. Scribe.
LA PREMIERE REPRÉSENTATION DE:
[illegible]
Vaudeville en un acte, par Mr. [illegible].
On commencera à 7 heures.

Waterhoogte te Arnhem
Den 23 Maart 2 El 6 Palm 8 Duim; gew. 0 Duim; gev. 8 [illegible]

Prijs-Courant der Effecten.

MAANDAG 22 MAART.	Laagste koers.	Hoogste koers.	Koers ten [illegible]
NEDERL., Werk. Schuld à 2½ pCt.	$50\frac{5}{8}$	$50\frac{7}{16}$	$50\frac{3}{8}$ [illegible]
Dito Dito » 5 »	$97\frac{11}{16}$	$97\frac{3}{4}$	97[illegible]
Uitgestelde Schuld » »			
Kansbiljetten			
Amortisatie-Syndicaat à 4½ pCt.	$88\frac{3}{4}$		
Dito Dito » 3½ »	$71\frac{1}{2}$	$71\frac{3}{4}$	71[illegible]
Handelmaatschappij » 4½ »	$163\frac{1}{2}$	$163\frac{5}{8}$	163[illegible]
Nieuwe Dito » 4½ »			
Nieuwe Dito 1837 » 4½ »			
Oostindische Leening » 5 »	$95\frac{3}{4}$		
Spoorweg Haarlem » »	$91\frac{1}{2}$		
Aand. Rijn-Spoorweg » 4½ »			
FRANKR. Inschrijv. G B. » 3 »			
SPANJE. Leening *Ardoins* » 5 »	$20\frac{1}{16}$	21	20[illegible]
Dito onbep. stukk. » 5 »			
Passive » »			
Deferred »			
Fransche Uitgestelde »			
PORTUGAL. Oblig. te Londen » 5 »	$16\frac{1}{4}$	$16\frac{3}{8}$	
RUSLAND. Oblig. 1798, 1816 » 5 »	$104\frac{1}{4}$	$104\frac{1}{2}$	104[illegible]
Dito 1828, 1829 » 5 »	$104\frac{1}{4}$	$104\frac{3}{8}$	104[illegible]
Dito 1831, 1833 » 5 »	$97\frac{1}{4}$		
Oblig. bij *Hope* » 4 »	$87\frac{5}{8}$		
Oblig. te Londen » 5 »			
Dito te Hamburg » 5 »			
Inschrijving in Assign. » 6 »	$68\frac{7}{16}$	$68\frac{3}{4}$	
Certific. van dito » 6 »	$69\frac{1}{2}$		
POLEN. Aandeel. à fl 300 » f			
Dito à fl 500 » »			
OOSTENR. Aand. à fl. 100 » f			
Dito à fl 250 » »			
Metalliek » 5 »	$104\frac{1}{2}$		
Dito » 3 »			
Dito » 2½ »			
BRAZILIË. Dito dito » 5 »	$73\frac{1}{2}$		

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.